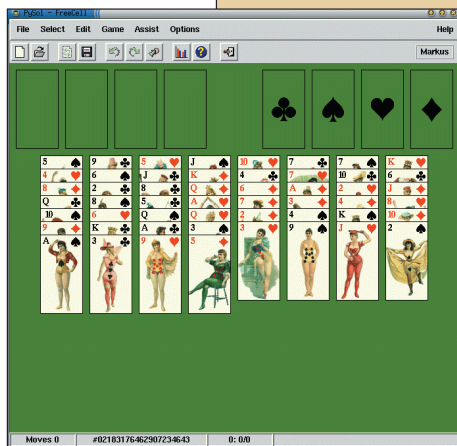

Éljen a nyár?

Itt a nyár – ki az, aki ilyenkor munkával szeretne foglalkozni? Én nem, azonban akadnak olyan elvetemültek (nem is kis számban), akik ilyenkor sem pihenhetnek – akár jó szántukból, akár szándékaik ellenére. Én az utóbbiak közé tartozom. Mi ilyenkor a követendő példa? Ezt már ősünk is kitalálták, évtizedek óta bevett gyakorlat. Tegyük úgy, mintha dolgoznánk, de valójában mülasztunk a nyáridőt. Nem is való mára. Nézzük át, mivel is lehetne az időt a legjobban elütni!

1. számú túlélési szabály: fő a nyugalom!

Márpedig mi lehetne jobb az áldott nyugalmi állapot eléréséhez, mint egy kis pasziánsz? Természetesen csupán a teljes ellazulás elérésének érdekében, Linux alatt. Nos, erre egy jó kis programot tudok ajánlani: a pySOL-t. (<http://www.oberhumer.com/opensource/pysol/>)

Csak szerényen: szerintem ez a pasziánsz programok királya. Több mint kétszáz játékot ismer, továbbá bővíthető a felhasználók által írt játéktípusokkal is. Akik még ennél is többre vágnak, azok számára elérhető a beépített HTML-alapú segítség és a háttérzene is. Bár én inkább maradok az MP3-nál. Természetesen a program zenét szolgáltató részével az MP3 is elérhető, de én jobban kedvelem az XMMS-t. Tapasztalataim

szerint az öröm sajnos sosem felhőtlen. Majd' kitéptem a maradék hajamat, amikor az egyik barátom édesanyja – otthon használatos Linuxukra telepítettem a programot – közölte velem, hogy jó-jó, szép a program, de már pasziánszmérgezése van, és inkább Mahjonggot szeretne.

2. számú túlélési szabály: kotord elő a kínai játékokat!

Nos, mit tehet az ember a fenti esetben? Természetesen utánané, hogy lehet-e segíteni szegény megfáradt asszonyon, aki az állandó pasziánszpartiktól kiütést kapott. Eszébe jut a KDE, illetve a Gnome alá fejlesztett Mahjongg játék. Rögtön utána bevillan a „linuxos intelmek” közül az első: ahova nem muszáj, oda ne tegyünk fel KDE-t és Gnome-t! Ennek igazolására két ok létezik: a gyenge gépeken az erőforrások teljesítménye olyan mértékben romlik, hogy az emberek sírni támad kedve. Másodsor folyamatosan tanulj, keresd a választási lehetőségeket. A megszokás az egyik legrosszabb dolog, ami az emberrel történhet. Eme rövid filozófiai értekezés után keressünk rögtön más lehetőségeket. Az alternatívák nem mindig esnek messze a már megszokott dolgoktól, vagyis minden (kártya és táblás) játék a PySOL-hoz vezet. Ennek bizonyítéka a <http://www.telestream.com/~grania/pysol/flowers.html>

címen érhető el. Mire is bukkanhatunk? 102 fajta Mahjongg-ábrázolásra, tarokkjátékra, egy ideig biztosan nem túlságosan ismert indiai játékra, és a gyermekkorunkból előbukkanó tili-tolijátékra, amelyben négyzetekre szabdalt és a darabokat összekeverten ábrázoló képeket kell a helyes sorrendben kiraknunk.

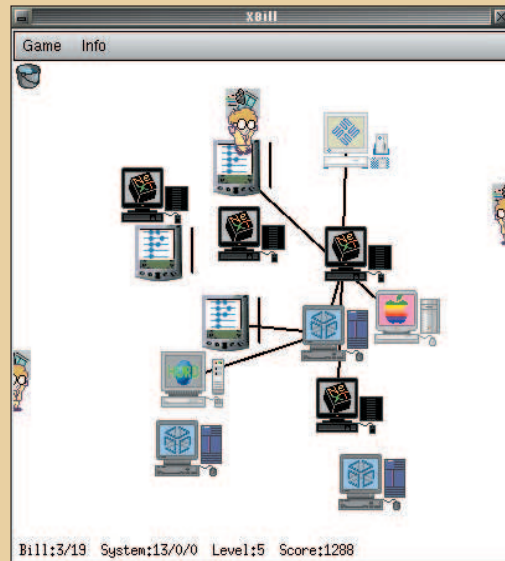
A Flowersol a PySOL módosított változata, mely a fenti játékokat is ismeri, a Flowersol alatt található játékok nagy része pedig megegyezik a PySOL alatt szereplőkkel. Ha ezt a programot is feltettük, nincs más dolgunk, mint a következő nehézségre vágni és tovább játszani.

3. számú túlélési szabály: játsszatok többen!

Na, igen. A barát mamája visszajön, hogy jó ez a Mahjongg meg a tarokk és a többi, csakhogy jó lenne az is, ha a barátnőivel is tudna játszani az Interneten keresztül... Ekkor két eset lehetséges. Az egyik tibeti kolostorok végiglátogatása lelki nyugalomunk visszanyeréséhez, a másik, hogy ismét körülnézzünk a Világhálón, hogy milyen lehetőségeket tartogat még számunkra. Nos, ilyet is találunk Linux alá. Ezek közül a legjobban kivitelezett a Mah-Jong, mely a <http://www.stevens-bradfield.com/MahJong/> címen érhető el. Ez a számunkra oly fontos hálózati lehetőségekkel is rendelkezik. A program alkotója létrehozott egy Mah-Jong-kiszolgálót. Ha elindítunk egy játszmat, a többiek csatlakozni tudnak hozzánk, ugyanúgy, ahogy mi is tudunk csatlakozni a többiek által elindított programhoz. Természetesen állandó IP-cím szükséges hozzá, hogy a gép hálózati címéről ne kelljen mindig egyeztetni. Ennek ugyanis valószínűleg nem minden felhasználó képes utánaézni. Belső hálózaton viszont kitűnően lehet vele múlatni az időt. Ne tévesszük szem elől a tényt, hogy ez a Mah-Jong nem az a Mahjongg játék, hanem a *valódi*. Eltér

tehát a megszokottól, mert mindenképpen négy játékos szükséges hozzá, és nem elég a hasábokat párosítani. Éppen ebben rejlik a vonzereje: olyan új játékot tanulhatunk meg, melyet akár társaságban is tudunk játszani, valódi tárgyakkal.

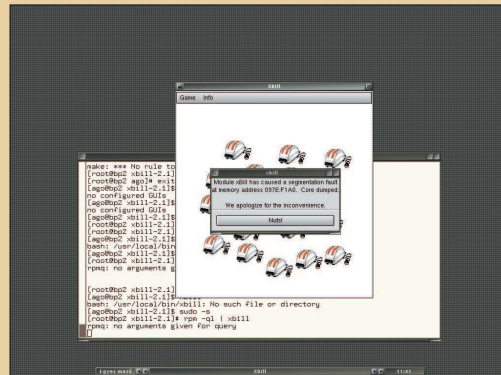
4. számú túlélési szabály: semmit se vegyünk komolyan

Ha a főnök ráunt arra, hogy mi csak pasziánszozunk, vagy a világ másik végén lévő barátunkkal mahjongozunk, és hangosan követeli, hogy töröljük le a programokat a gépről, mert többé nem akarja látni, hogy ezekkel játszunk, nyugodtan mondjunk igent. Majd megnyugszik, és minek fölöslegesen idegesíteni? Álljuk a szavunkat és töröljük a programokat, majd ugyanezzel a lendülettel tegyük fel a már gyermekkorunkból ismert torpedót (battleships). Ha körülnézünk a Világhálón, ezt a szót beírva egy olyan programot találhatunk, mely a következő igénylistát elégíti ki: egyedül és többen is lehet játszani – az utóbbit hálózaton keresztül is megtehetjük, ráadásul jól néz ki. Nos, a Battala Naval programot erre találták ki (☞ <http://www.batnav.sourceforge.net/batnav-en.html>). A program egyszerűen csodálatos, bár akad valamennyi hátránya neki is: meg kell szegnem az előbbi fogadalmamat és a Gnome egyes részeit fel kell telepítenem. Nekem ez nem jelent gondot, ahogy a legtöbbszörnek sem, de előfordulhatnak olyanok is, akiknek esetleg még 200-as gépük van. Mindenesetre nem olyan borzasztó a program erőforrásigénye, és a legszebb, hogy Debian-csomaggal is rendelkezik. Nem is pazarlok több szót rá, inkább mindenki telepítse és játsszon vele!

5. számú túlélési szabály: éld ki a felgyülemlett erőszakot!

Ha a főnök a torpedózás örömeitől is megfosztott, jogos a felháborodásod. Hát már szórakozni sem lehet nyáron? Ahelyett azonban, hogy hátrányos helyzetünk miatti elkeseredésünkben fizikai erőfölényünket éreztet-

nénk vele, vegyünk elő egy réges-régi, ma már a legendák ködébe vesző programot, mely a xbill névre hallgat. Röviden: ez a végső megoldás. Már hat éve is megvan, hogy játszottam vele – a mostani állapot visszatérés a gyökerekhez. Azóta nagyot haladt előre a világ.

Átírták Java Applet formátumra és iPaqon is (természetesen Linux alatt) futtatható. A játék története a következő: gonosz Bill, akit egy kis szemüveges emberke alakít, megpróbálja megfertőzni a számítógépedet egy vírussal, amit operációs rendszernek álcáz. A számítógépeken lévő rendszereket megpróbálja a saját kis vírusára lecserélni és elvinni a régi operációs rendszert a gépről, nehogy újra tudd telepíteni. Sajnos klónozással szaporodhat, mert rengeteg van belőle. A magasabb szinteken több és több jön belőle, egyre gyorsabban. Külön nehézség, hogy a vírus nagyon leleményes. Ha a számítógép, amelyet megfertőzött, hálózatba van kötve, azon keresztül is megpróbál terjedni, egyre több gépet megfertőzni. Amit mi tehetünk, annyi, hogy klónjait szolid kis pofonokkal megpróbáljuk visszatartani a tététől. Ha ez sikerül, máris magasabb és magasabb szintekre léphetünk. Én személy szerint a kilencedik szintnél nem jutottam tovább, de hat év távlatából nem esküdnék meg rá, hogy sohasem volt példa az ellenkezőjére. Ami még megnyugtató a programban, hogy főnökünk, miután meglátja, hogy mindenki körénk gyűlt és nem dolgozik, valószínűleg elküld egy hét szabadságra, amíg elül az xbill-láz (feltételezve egyelőre más még úgysem ért a Linuxhoz). Azonban gondoljunk kollégáinkra is: telepítsünk számukra Linuxot, hogy a fentebb felsorolt programokat élvezni tudják. Majd valóban menjünk el szabadságra, mielőtt a főnök rájön, mit is cselekedtünk. Figyelmeztetés: a fent felsorolt csínyekből eredő munkahelyvesztésekért a szerző felelősséget nem vállal!

Deim Ágoston (ago@lsc.hu)

Kedveli a sört, szereti a futást és imádja Szabó Lőrinc verseit. Nem hisz vakon egyik rendszerben sem. Vonzódik a BSD-hez is. Tagja az LME-nek és a MBE-nek.

Mottója: a gép nem lehet fontosabb az embernél.